

22 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2024
† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ' (Α΄ ΛΟΥΓΚΑ)

Φωκᾶς ιερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σινώπης (†117). Φωκᾶς τοῦ κηπουροῦ (†320), Ἰσαὰκ καὶ Μαρτίνου μαρτύρων.

Εἰδησις. Ἐπειδὴ τῇ προηγουμένῃ ἀπεδόθη ἡ ἔορτὴ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Κοδράτου φάλλεται σήμερον μετὰ τῆς τοῦ ιερομάρτυρος Φωκᾶς.

“Ηχος δ'. Εωθινὸν β'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ο ιερεύς· Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὅδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ο ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὅδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ο ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εύφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ

πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἀς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας. Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, δὲν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡταν ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλὼ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Οἱ ἥλιοι ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ'**). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκένραξα, ἴστωμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ', καὶ τῶν Ἅγιων στ'.

Ἅχος ή Πα φ

K ^{B8} ν ρι ε ε κε κρα α ξα προ ο ος σε ε ει σα
κουου ου σο ο ονμου ει σα κου σο ον μουου Ku ν ν
ρι ι ι ι ε ^P ^{B8} Ku ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ^{Δι} ^Δ
ει σα α α κου σο ο ον μου ^Δ ^ρ προ σχεςτηφω νη η
η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου ^P ^{B8} εν τω κε κρα
γε ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα ακου σο ον μουου
Ku ν ρι ι ε ε ^ρ ^θ
K ^{B8} α τεν θυν θη η τω η προ ο ο σεν χη η η
μου ως θυ μι α α α μα α ε νω πι ο ο ο
ον σου ^P ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω
ω ω ω ων μου ^{Δι} ^{B8} θυ σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι
νη η ει σα α α κου σο ονμουου Ku ν ρι ι
^ρ ^θ

Ἡ Στιχολογία. ^ρ ^θ ^χ

Θ ^{B8} ου Ku ν ρι ε φυ λα κηντω στο μα τι ι μου

και θυ ν ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημουν χ
M^{B8} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη
 ρι ι ας του προ φα σι ζεσ θαι προ φα α σεις εν α μαρ τι
 ι αις χ
S^{B8} υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
 και ου μη συν δυ α σω με τα των ε κλεκτων αυτων χ
P^{B8} αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
 λεγ ξει με χ ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα
 να α τω την κε φα λη ην μου χ
O^{B8} τι ε τι και η προ σεν χη μου εν ταις εν δο
 κι αις αν των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι
 κρι ται αυτων χ
A^{B8} κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη
 σαν χ ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης χ δι ε
 σκορ πι σθη τα ο στα αν των παρατον A α δην χ
O^{B8} τι προς σε Κυ ν ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι μουν ^Δ
 ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη
 ην μουν ^β
Φ ^{B8}
 ν λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε
 στη σαν το ο μοι ^Δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο
 με ε νων την α νο μι ι αν ^β
Π ^M
 ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μα ρτω
 λοι ^β κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε
 ελ θω ^β
Φ ^{B8}
 ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
 η μου προς Κυ ν ρι ον ε δε η η θην ^β
E ^{B8}
 κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
 μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γγε λω ^β
E ^{B8}
 ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
 συ εγνως τας τρι βους μουν ^β
E ^{B8}
 ν ο δω ταν τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ
 ψαν πα γι δα μοι ^β

K α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε
 πε βλεπον ^{Β8} και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε

A πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε
 στιν ο εκ ζη των την ψυ χη ην μου

E κε ε ιρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει
 η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω αντων

Π ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο ο δρα

P ν υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο ο

τι ε ιρα ται ω θησαν υ περ ε με

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου

^{Β8} του ε ξο μο

λο ^χ γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι σου

T ον ζω ο ποι ον σθ σταυ ρον α παν στως προ σκυ

νγν τες χρι στε ε ο Θε ος ^Δ την τρι η με ρο ον

σθ α να στα σιν δο ξα ζο μεν δι αν της γαρ α νε και

Πα

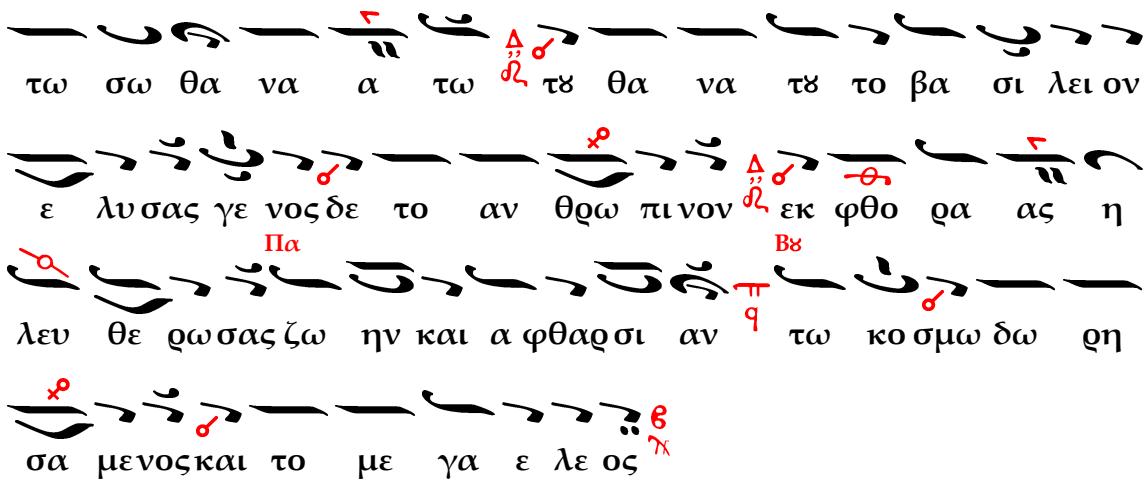
νι ι σας **¶** την κα τα φθα ρει σαν των αν θρω ω πων
B8
 φυ σιν παν το δυ να με και την εις ου ρα ν8ς **Δ** α
B8
 νο δον κα α θυ πε δει ξας η μιν ως μο νος α γα θος
β
 και φι λαν θρω πος **¶**

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι **ε** **χ** ε ως ου αν τα πο δω

ως μοι **β**
T **B8** 8 ξυ λ8 της πα ρα κο ης **Δ** το ε πι τι μι ον
 ε λυσας Σω τηρ τω ξυ λω τ8σαν ρ8 ε κ8 σι ως προ ση
Πα
 λω θεις και εις Α δ8 κα τελ θων δυ να τε τ8 8 θα να τ8
 τα δεσ μα ως Θε ος δι ερ ρη ξας δι ο προ σκυ
M
 ν8 8 μεν **Δ** την εκ νε κρω ων σ8 α να στα σιν εν
Πα
 α γαλ λι α σει βο ων τες παν το δυ να με Κυ ρι ε
β
 δο ξασοι **χ**

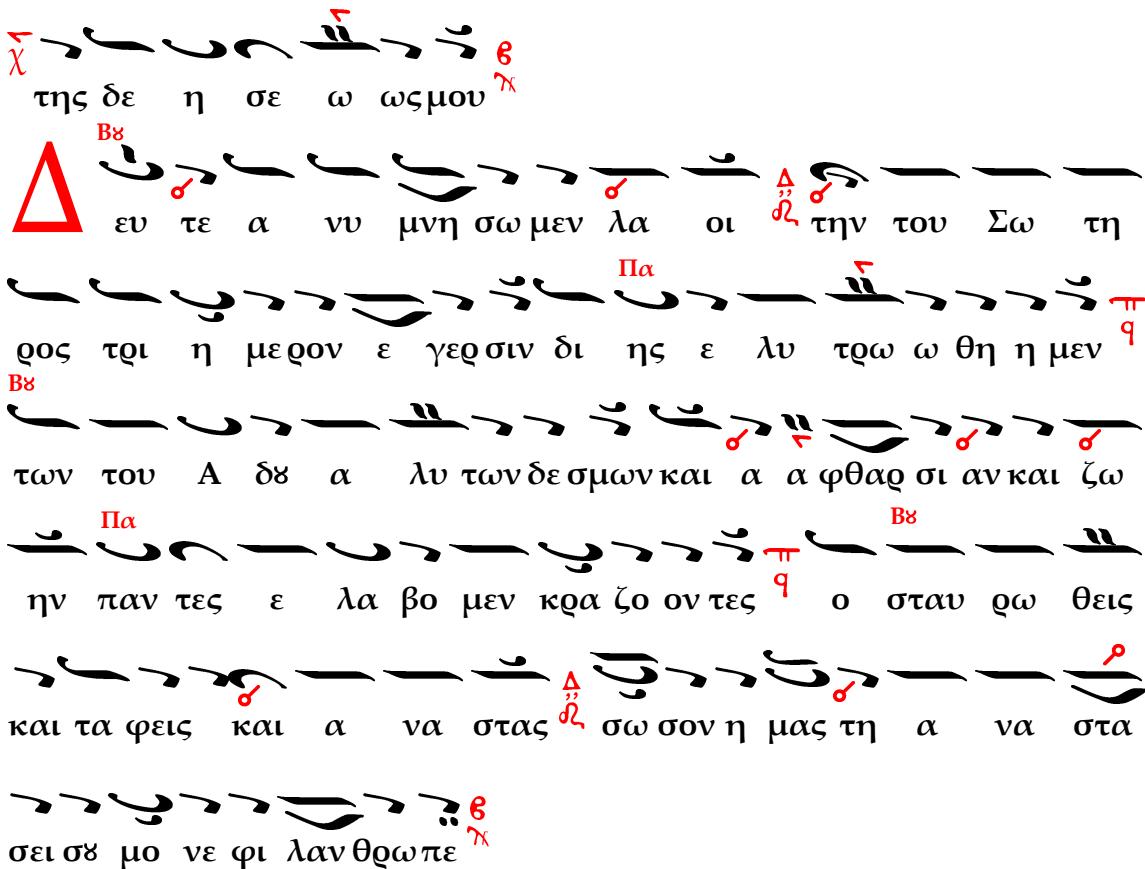
Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέχραξά σοι **ε** **χ** Κυ ρι ε Κυ ρι ε **Δ**

ει σα κου σον της φω νη ησμου **β**
Π **B8** ν λας α δ8 συν ε ε ε τρι ψας Κυ ρι ε και


 τω σω θα να α τω  τα θα να τα το βα σι λει ον
 ε λυσας γε νος δε το αν θρω πινον  εκ φθο ρα ας η
Πα Β8
 λευ θε ρωσας ζω ην και α φθαρσι αν  τω κοσμω δω ρη
 σα μενοσκαι το με γα ε λε ος 

Ἐτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὕτα σου προσέχοντα  εις την φω νην 


 της δε η σε ω ωςμουν 
Δ Β8 εν τε α νυ μνη σω μεν λα οι  την του Σω τη
 δος τρι η μερον ε γερσιν δι ης ε λυ τρω ω θη η μεν 
Β8
 των του Α δε α λυ των δε σμων και α α φθαρσι αν και ζω
Πα Β8
 ην παν τες ε λα βο μεν κρα ζο ον τες  ο σταυ ρω θεις
 και τα φεις και α να στας  σω σον η μας τη α να στα
 σει σδ μο νε φι λαν θρω πε 

Και ἐκ τοῦ Μηναίου τὰ παρόντα Κ' στιχηρὰ προσόμοια.

Στιχηρὰ τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Κοδράτου γ', και τοῦ ἀγίου Τερομάρτυρος Φωκᾶ γ'.

Τοῦ ἀγίου Κοδράτου.

Ἡχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς
 ὑποστήσεται; δτι παρὰ σοὶ δ ἴλασμός ἐστιν.

Τῶν οὐρανίων χαρίτων, ταῖς ἐπιλάμψει, καταυγασθεὶς ἐδείχθης,

ἐν τῷ κόσμῳ Κοδρᾶτε, φωστὴρ πᾶσι προφαίνων, ἀκτῖνας φαιδράς, τοῦ ἐνθέου κηρύγματος· καὶ διὰ τοῦτο τιμῶμέν σε οἱ πιστοί, ὡς Ἀπόστολον καὶ Μάρτυρα.

Στίχ. Σ'. ὜ενεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Σὺ τὰς εὐθείας πορείας, βαδίδας ἔνδοξε, τῶν σκολιῶν ἐρόύσω, τρίβων τῆς ἀσεβείας, ἀνθρώπους πλανωμένους· ὅθεν πιστοί, ἀπλανῇ σε δοξάζομεν, καὶ ὀδηγὸν καὶ μεσίτην τῆς πρὸς Θεόν, οἰκειώσεως Ἀπόστολε.

Στίχ. Ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ο θαυμαστὸς ἐν ἀγίοις, ὑπάρχων Κύριος, σὲ τῇ ἀφθόνῳ δόξῃ, τῶν αὐτοῦ χαρισμάτων, ἐδόξασεν ἐν κόσμῳ, καὶ τῶν ψυχῶν, καὶ σωμάτων παρέσχετο, θεραπευτήν, ὃ Κοδρᾶτε, τοῖς εὔσεβῶς, εὐφημοῦσί σε Ἀπόστολε.

Τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

“Ομοια.

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ’ αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Καταβαλὼν τῶν εἰδώλων τὴν ματαιότητα, τῷ ἱερῷ σου λόγῳ, ἐβεβαίωσας πίστει, καρδίας ἀστηρίκτους καὶ πρὸς ζωήν, ἱεράρχα ὠδήγησας, καὶ ἐναθλήσας νομίμως Μάρτυρος Φωκᾶ, τοῦ Κυρίου ἔχοημάτισας.

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Τὴν ἱερὰν διπλοῖδα, βάψας ἐν αἷματι, τῆς ἱερᾶς σαρκός σου, ἱερώτατε Πάτερ, διπλοῦς στεφάνους ὄντως, παρὰ Χριστοῦ, ὑπεδέξω πανόλβιε, καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις ἐν οὐρανοῖς, ἵκετεύων τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτῖσι, πᾶσαν φωτίζεις τὴν γῆν, τοῖς ἐν θαλάσσῃ Πάτερ, βοηθεῖς καθ’ ἐκάστην, νοσήματα διώκεις, παύεις ψυχῆς, καὶ σαρκὸς ἀρρώστηματα, παρὰ Κυρίου τὴν χάριν Μάρτυρος Φωκᾶ, εἰληφώς θεομακάριστε.

Δόξα. Τοῦ Ἅγίου Φωκᾶ.

Ὕχος δ'. Κυπριανοῦ.

Ὕχος  Παρ

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι ςι νι ω π
και α γι ω ω Πνε εν μα α α τι π

E κ βρε φρς ε γε ε ε ν8 τ8 Κυ ρι 8 8 ε ρα
α στης Φω κα παμ μα κα α α ρι ι ι ι στε

Πα I ε ρο μα α αρ τυ νς χρι ι ι στ8 π

B8 το γαρ ο πλον τ8 Στα αν ρ8  επ ω μων α α
α ρα με ε νος  α κλι νως ε ε πο ο ρε ε εν

B8 θης την ο ο δο ον της σω ω ω τη ρι ι ι ι ας π

δι ης των Αγ γε ε ε λων συν ε ε ε ε στι ι ος

Πα γε ε ε ε γο ο ο ο νας  δαι μο ο νων αν τι

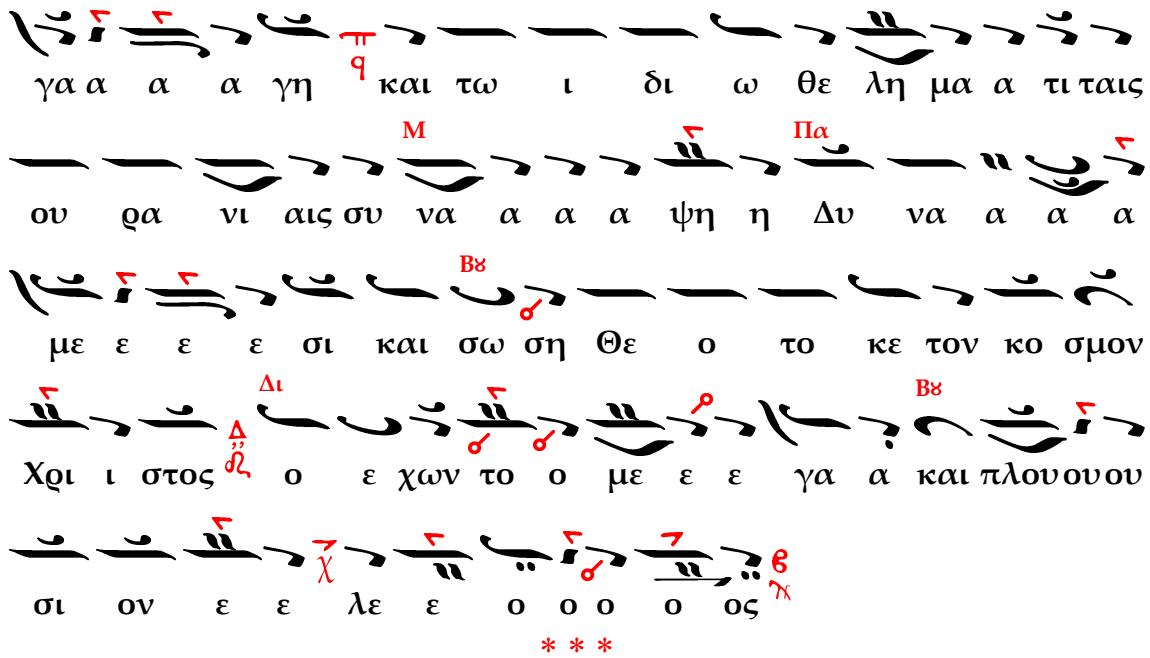
πα α λος  και τ8 κο σμ8 πρε σβε εν της ω φθης δι
α α προν σι ο ος 

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ὕχος  Παρ

K αι νυ ν και α α ει  και εις τ8 8 8ς

αι ω ω ω νας Δ^π των αι ω ω νων α α α
 μην Π^π
Ο δι α α σε Π^π Θε ο πα τωωρο Προ ο φη η
 η τη ης Δα α α βιδ Π^π με λω δι κως πε ρι ι
Δι σου προ ο α α νε φω ω ω νηη ηη σε Δ^π τω
 με γα λει ει α σοι ποι ηηηη σα α α αν
 τι Π^π πα ρε ε ε στη η βα σι λι ι ισ
 σα α εκ δε ξι ω ω ων σου Π^π σε γαρ μη τε ρα προ
 ξε ε νον ζω ω ηηηη α νε ε ε ε δει ει ει ει ξεν
 Β^β Π^π
 ο α πα τωρ εκ σου ε να αν θρω πη η σαι ε ευ δο
 κη ηηηη σα ας Θε ε ε ος Π^π ιιιι να την ε α
 αν του α να πλα α α σηη ει κο οο να Π^π
 φθα ρει ει σαν τοις πα α α α α θε ε ε ε σι Δ^π και
Μ
 το πλα νη θε ε ε εν οο ρει ει α λω ω τον ε εν
 Π^π ρων προ οοοο βα α α α τον Π^π τοις ω ω
 μοις α α να λα α βων τω Πα τρι ιιιι προ ο σα

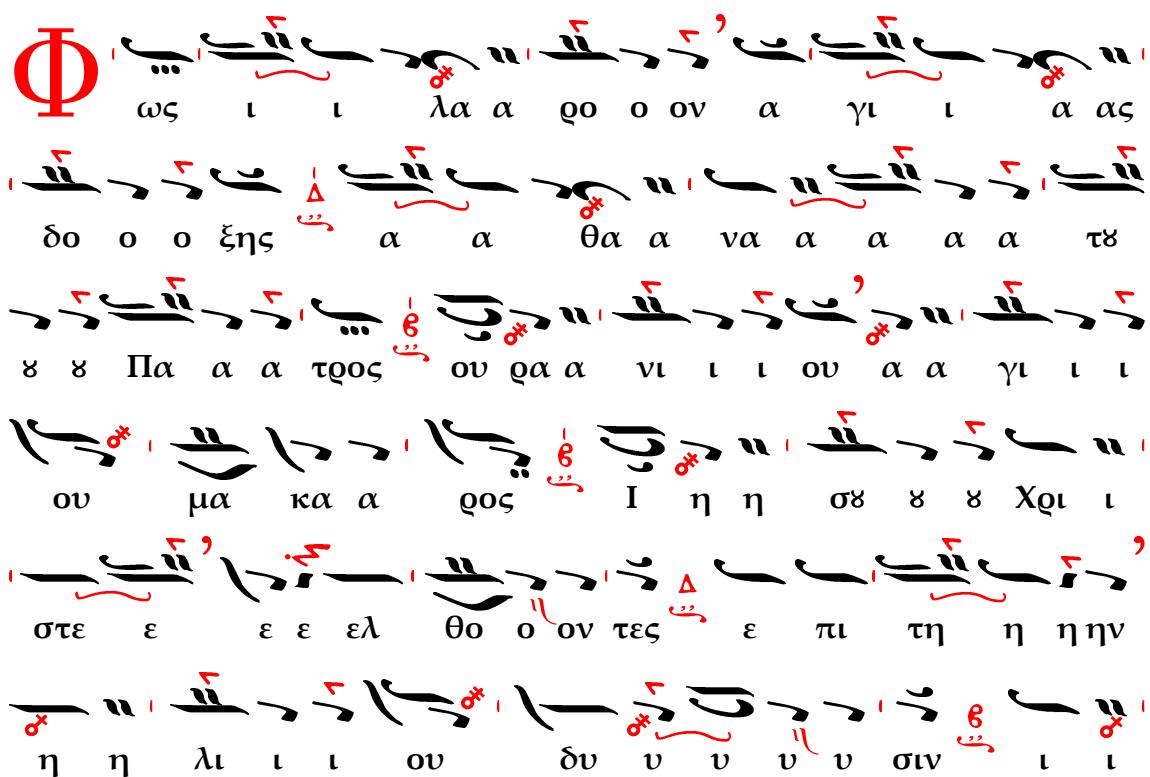


Εἴσοδος. Ὁ προεστώς ή ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φως ἵλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου,
μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *
ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γίόν, * καὶ ἄγιον
Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς
αἰσίαις, * Γίε Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ιλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἅγιος Ἀλέξανδρος



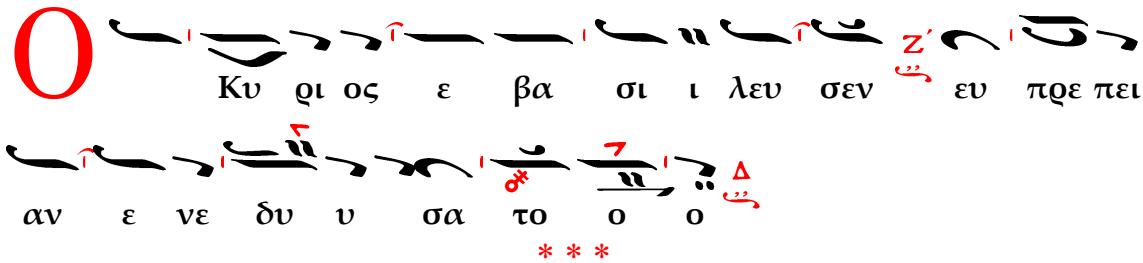
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 ν ν μνθ ψ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι νι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε εν μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οις ν ν μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι αις Υι νι ε ε Θε ε θ
 ψ ψ ζω ω η η ην ο ο ο δι δης δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α
 α α ζει ει
 Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.
 Ἡχος Δι Θ

O κυ ν ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ ν σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο Δ

O κυ ν ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ ν σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Δ



Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ Ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Ἐπωμεν πάντες ἔξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἔξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν διούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (**τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης**) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ο Ἱερεύς: Ὁτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννᾷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης: Ἄμην.

Ο προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εύλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εῖ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εῖ, Ἀγιε· φωτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Οἱερὲς ἐκφώνωσ·

Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν

καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμην.

Οἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ο χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ο χορός: Σοί, Κύριε.

Οἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεννοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμην.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Αναστάσιμον.

Ἄχος Λ Βου ξ

K ^{B8} ν φι ε α νελ θων εν τω σταυ ρω την προ γο νι
κην η μων κα τα α ραν ε ξη λειψας και κα τελ θων
^{Nη Πα}
^{B8} εν τω Α δη τους απ αι ω νος δε σμιους η λευ θε ρω
σας α φθαρ σι αν δω ρου με νος των αν θρω πων τω γε
^{Πα}
^{B8} νει δι α του το υ μνουν τες δο ξα ζο ο μεν την ζω ο
ποι ον και σω τη φι ονσου ε γερσιν ^ε ^χ

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,
 ὃν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
 ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Ἰωάννου Ἀμήν,
 τὸ δὲ Ἀμήν ἔστι μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο **ε**
χ

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν **Δ** **και πε ρι ι ε ζω σα το** **ε**
K **B8** **ρε μα μενος ε πι ξυ λου μο νε δυ να τε πα σαν**
κτι ι σιν ε σα λευσας **τε θεις εν τα φω δε τους κα**
τοι κουν τας εν τα α φοις α νε στησας **α φθαρ σι**
αν και ζω ην δω ρου μενος τω γε νειτων αν θρω πων **δι** **Nη**
Πα **B8** **ο υ μνουντες δο ξα ζο ο μεν την τρι η μερονσου ε**
γερσιν **ε**

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην **Δ** **η τις ου ου**
σα α λευ θη σε ται **ε**
Λ **B8** **α ος πα ρα νο μος χρι στε σε προ δους τω Πι λα**
τω **B8** **π σταυ ρω θηναι κα τε δι κασεν α γνω ω μων πε**
ρι τον εν ερ γε την φα νεις **αλλ ε κων υ πε μεινας**
τα φην αυ τε ξου σι ως α νε στης τρι η μερος ως

Θεος δωρου μενος η μιν α τε λευτη τονζωη

ηνκαιτο με γα ε λε ος

Στίχ. γ'. Τῷ οἶκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε

Δρεις μα κρο

ο τη ταη με ρων

Mεταδακρουων γνναικες καταλαβου

σαι το μνηη μασε ε πεζη τησαν μη ενρουσαι δε

ολοφυρο μεναι με τα κλαυθμουβοω σαι ε λεγον

οι μοι Σωτηρη μων Βασιλε εν των α παν των

πως ε κλαπης ποιος δε το πος κατε ε χει το ζωη

φορον σωμασου Αγγελος δε προσαντα ας α

πεκρινατο μη κλαιε τε φη σιν Δαλλα πελθουσαι

κηρυξατε οτι ανεστη ο Κυριος παρεχων

ημιν αγαλλιασινως μονος ενσπλαγχνος

Ἄχος Δρεις

Δοξαπατριιιικαιαιγινων

καιαγινωνμααατη

**Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ
Ὦδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)**

Νῦν ἀπολύεις τὸν διοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ὄχημά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὁφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ὥ άναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἀγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο ιερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

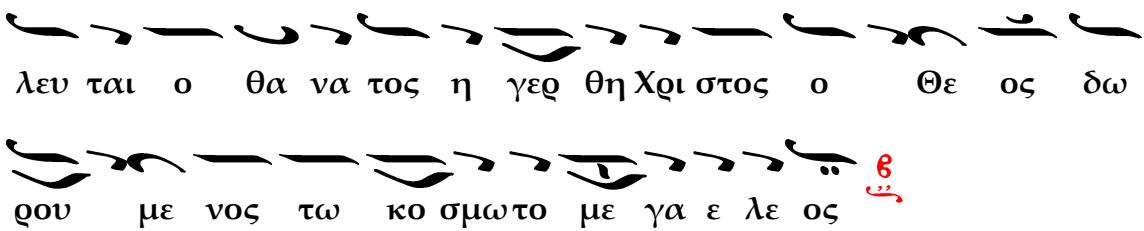
Ο χορός· Ἄμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ὕχος η Δι-θ

Tο φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του
Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι
και την προ γο νι κην α πο φα σιν α προ ρι ι ψα
σαι τοις Α πο στο λοις καν χω με ναι ε λε γον ε σκυ


 λευ ται ο θα να τος η γερ θη χρι στος ο Θε ος δω
 ρου με νος τω κο σμωτο με γα ε λε ος ε
Δόξα. Τοῦ Ἅγίου Φωκᾶ.

Ἄγιος Δι-θ

Kαι τρο πων με το χος και θρο νων δι α δο χος των
 Α πο στο λων γε νο με νος την πρα ξιν εν ρες
 θε ο ο πνευ στε εις θε ω ρι ας ε πι βα σιν ε
 δι α του το τον λο γον της α λη θει ας ορ θο
 το μων Δ και τη πι ζει ε νη θλη σας μεχ ρις αι αι
 μα τος Δ Ι ε ρο μαρ τυς Φω κα ε πρε σβευ ε χρι
 ζω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η μων ε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α
 γνωστον μν στη ρι ον ε δι α σου Θε ο το κε τοις ε
 πι γης πε φα νε ρω ται ε Θε ος εν α συγ χυ τω ε
 νω σει σαρ κου με νος Δ και Σταυ ρον ε κου σι ως ν περ
 η μων κα τα δε ξα με νος ε δι ον α να στη σας τον

πρω το πλαστον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η
 μω ω ων Δ

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ο διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ο ἵερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Ο προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ο διάκονος· Σοφία.

Ο ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ο ἵερεύς·

Ο ὃν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ο ἵερεύς· Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουσβίμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ο ἵερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ. Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἵερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

‘Ο λαός· Ἀμήν.

* * * * *